

«صمت و جوع و سهر و عزلت و ذکرى به دوام/ ناتمامان جهان را کند این پنج تمام».

شماره پرسش: ۱۷۳۳۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۶/۲۷ ۰۱:۰۷:۴۸

متن پرسش

بسم الله و السلام به محضر استاد مکرم جناب حاج آقای طاهرزاده آقا! بعضی وقت ها احساس می کنم که اصلا دوست ندارم حرف بزنم حتی آنجا که لازم است مثلا در بحث علمی. یعنی وقتی حرف می زنم حتی وقتی حرف خوب می زنم حس خوبی نسبت به خودم ندارم. احساس می کنم از یک حالت سکینه معنوی خارج می شوم. آیا این حالت درست است؟ آیا چون مراحل اول سلوک است و هنوز یک سری چیزها ملکه نشده این طوری است؟ عرض کنم که عبادات را در حد بسیار عادی و واجبات فعلا انجام می دهم. مدتی به خاطر مریضی حتی انجام واجبات هم برایم سخت بود منتهی همیشه سعی می کردم یاد خدا ازم دور نشود و به فکر جبران بودم. الان که بهتر شدم علاقه به سکوت و خلوت دارم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حال خوبی است. **إن شاء الله** این همان حالت «صمت» یا سکوتی است که در موردش فرموده‌اند: «صمت و جوع و سهر و عزلت و ذکرى به دوام/ ناتمامان جهان را کند این پنج تمام». موفق باشید